

IDIOMITZA'T

LA REVISTA DE L'ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES DE PATERNA

Primera edició de la nova revista de l'EOI Paterna

***L'alumnat, el
protagonista***

Especial programa Erasmus +

***Idiomes i
cultures***

escola oficial
d'idiomes
Paterna

<https://portal.edu.gva.es/eoipaterna>

SEU CENTRAL EOI PATERNA

Carrer Santes Justa i Rufina, 3

46980 Paterna

Teléfono: 962542300

Email: 46036426.secretaria@edu.gva.es

Telegram: eoipaterna

SECCIÓ MANISES

IES Ausiàs March

Carrer Terol, 4

46940 Manises

Telèfon: 961206275

Aquesta revista s'ha fet a partir de les col·laboracions de l'alumnat i del professorat dels diferents departament d'idiomes de l'escola: alemany, anglés, francès, italià i valencià.

Coordinació: Josep Joan Moral Armengou

Disseny i maquetació: Josep Joan Moral Armengou

Col·laboracions: alumnat i professorat EOI Paterna

Edita: Escola Oficial Idiomes Paterna:

L'EOI Paterna no es fa responsable de les opinions expressades pels col·laboradors de la revista, així com de les imatges que l'alumnat ha triat per il·lustrar els seus treballs.

EDITORIAL

Aquest és el primer número de **IDIOMITZA'T**, la revista de l'Escola Oficial d'Idiomes de Paterna. Naturalment, n'estem ben contents, d'això!

La revista naix amb l'objectiu primordial de fer escola. És a dir, oferir una plataforma on tota la comunitat educativa tinga un espai on expressar-s'hi tot cercant una millor coneixença els uns dels altres, i ací incloem evidentment Paterna i Manises.

Pretenem, així doncs, possibilitar l'apropament i una major interacció entre l'alumnat del mateix centre i entre l'alumnat de les dues poblacions on donem servei.

Després, evidentment, aquesta plataforma ha de servir perquè tots els idiomes presents a l'escola hi tinguen cabuda. D'aquesta manera, una altra finalitat de la revista és fer encara més visible el treball del nostre alumnat i professorat.

D'una banda, perquè reflectirà en certa mesura el que ja han fet en els seus grups i nivells respectius però, d'una altra banda també, pot servir com a eina per anar més enllà de la feina feta a les aules tot oferint un mitjà que, a més, permet compartir-ho amb la resta de la comunitat.

Amb aquesta publicació volem també compartir les activitats culturals i d'altra mena que organitzem com a escola, i és que creiem fermament que cultura i llengua estan estretament lligades.

En definitiva, esperem que aquest primer número siga el primer de molts, i que any rere any, reflexe la feina que fem entre totes i tots amb tota la il·lusió del món.

L'equip directiu

Equip directiu i PAS EOI PATERNA

Direcció: Nuria Arocas

Secretaria: Pilar Codonyer

Cap d'estudis: Alfonso López

Cap d'estudis: Mario Hoff

Vicedirecció: Josep Moral

Administrativa: Herminia López

Conserge: Mª Ángeles Jiménez

Personal neteja: Inés Villar

SECRETARÍA EOI PATERNA

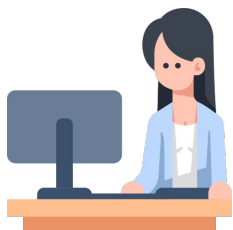

Nuestra secretaría ofrece el primer contacto con nuestra escuela a las personas interesadas en estudiar idiomas. Es también lo primero que se ve al cruzar el umbral de nuestra EOI y, ha cambiado tanto en estos cuatro años de funcionamiento, que pocos recordarán cuando no existía un despacho como tal, sino unas estanterías y unas mesas ubicadas de cara a la entrada, sin separación ni indicación, que hacían las veces de recepción al público.

Ya en aquel momento, el personal de administración y servicios atendía a las personas que son, hoy día, nuestros alumnos y alumnas. Hemos crecido con ellos, con esta escuela, entre matrículas, exámenes de certificación y tantos y tantos trámites, no siempre sencillos o comprensibles, intentando hacer menos ingrata la tarea administrativa.

Nos alegramos de que en este crecimiento paulatino, ahora estrenemos una revista que encauce la voz, las opiniones, los intereses y las actividades de nuestro alumnado. Es, sin duda, una forma de mayor unión con esta escuela, mayor participación y, en la parte que nos compete, un intento más de mejorar nuestros servicios para los estudiantes.

Mª Ángeles y Herminia

Conta'ns una mica què és l'Escola Oficial d'Idiomes de Paterna...

L'Escola Oficial d'Idiomes de Paterna és un centre públic depenent de la Conselleria d'Educació que es va posar en marxa al curs 2018/19, donant així resposta a la reivindicació històrica de Paterna de disposar al seu municipi d'aquest servei. La seu es troba al carrer Santes Justa i Rufina i comptem, a més, amb una secció a Manises, ubicada a l'edifici compartit amb l'IES Ausiàs March al carrer Terol.

Amb nosaltres es poden estudiar cinc llengües: alemany, anglés, francès, italià i valencià. El període d'admissió per al curs següent, que sol durar d'octubre a maig, comença abans de les vacances d'estiu. A més d'assistir a les nostres classes com a alumnat oficial, també és possible matricular-se per lliure per a realitzar les proves de certificació.

I què és per a tu?

Per a mi, aquesta escola és el projecte professional més apassionant que mai havia viscut, ni tan sols imaginat. Va ser un gran repte posar en funcionament un centre de nova creació des de zero amb els meus companys d'equip directiu Alfonso López i Riccardo Cinotti. Vam posar a rodar aquesta escola quan encara no teníem ni edifici ni professorat ni personal d'administració. En definitiva, vam agafar aquesta escola en bolquers i a poc a poc hem vist com ha crescut, com s'ha consolidat i integrat en la vida del municipi. El compromís personal que tenim amb aquest centre és molt fort, ja que el sentim com la nostra criatura.

A més ens ompli de satisfacció haver contagiats de la nostra il·lusió pel projecte a totes les persones que han anat pujant a aquest tren.

Per què animaries als veïns de Paterna a estudiar al centre?

Molts veïns de Paterna i Manises han conegut ja de primera mà l'experiència d'estudiar amb nosaltres i, gràcies a ells, altres ja han sentit parlar de la nostra escola. Tant a ells com a qui encara no coneixia l'EOI Paterna els hi animaria, perquè tenen molt a prop de casa un centre d'ensenyament d'idiomes amb totes les garanties de pertànyer a una institució oficial, tant per la qualificació del professorat com pel reconeixement de les nostres titulacions.

A més, en ser un centre públic, les taxes resulten molt assequibles. I el més important per a mi és que a l'escola els esperem persones amb vocació per tractar amb persones.

Què es pot fer per a millorar el centre? Quins idiomes i/o nivells podrien tindre cabuda en el futur?

Com a centre de recent creació, el nostre primer objectiu va ser consolidar-nos i fidelitzar l'alumnat i estem prou satisfets en eixe sentit, però sempre cal buscar els espais de millora. Volem continuar fent del nostre un centre d'avantguarda en qüestions metodològiques i participant en projectes europeus, d'innovació i de formació. Volem continuar treballant perquè el nostre alumnat siga el protagonista i per donar resposta a les seues inquietuds.

En eixe sentit, pensem que seria ben rebuda la continuïtat dels idiomes alemany, francès i italià o la implantació de l'espanyol com a llengua estrangera. Continuarem demanant a les administracions l'autorització per a implantar eixos estudis, així com una ubicació amb les dimensions adients on poder allotjar-los.

Mentrestant, treballarem per donar el millor servei possible a totes les persones que desitgen enriquir les seues vides amb nosaltres aprenent idiomes a l'Escola Oficial d'Idiomes de Paterna.

INFORMACIÓ CONSELL ESCOLAR

REPRESENTANTS ALUMNAT

El alumnado necesita y debe estar representado en el Consejo Escolar, en el de nuestra Escuela Oficial de Idiomas de Paterna, con su extensión de Manises, contamos con cuatro representantes. El Consejo Escolar está formado por el equipo directivo, y representantes del alumnado, del profesorado, del personal de administración y servicios y de la administración local. Solo colaborando entre todos los implicados de la comunidad educativa podemos encontrarnos en un espacio de confort que nos invite a venir a nuestra Escuela con la seguridad de que estamos haciendo las cosas bien y para ello necesitamos este Órgano democrático y transparente de debate, información mutua, y toma de decisiones.

Nos presentamos: somos Emma Trueba, José Luis González, Carlos Ibañez y Judith Cebrián, estudiantes que hemos sido elegidos por vosotros en este 2022 y por un plazo de cuatro años, para formar parte de ese Consejo Escolar. Participamos en la toma de decisiones importantes que nos afectan a todos: En este curso en el Consejo Escolar hemos aprobado los gastos realizados el año pasado, los presupuestos de este año, hemos aceptado renuncias de alumnado que muy a su pesar se ve en la obligación de dejar la Escuela, aunque sea temporalmente... Pero nosotros cuatro en representación de todo el alumnado queremos hacer y participar en muchas cosas más; como decorar la escuela, o colaborar en la creación y edición de esta revista que estamos leyendo...

Todas nuestras ideas e ilusiones las vamos a plasmar en el Consejo Escolar a sabiendas de que unas saldrán adelante, otras se dejarán para mejor momento y otras se desecharán, pero siempre en un entorno de información mutua, transparencia, debate y votación. Cada uno de nosotros estamos en distintas comisiones dentro del Consejo Escolar: Judith y José Luis están en la Comisión Económica. Emma en la de Convivencia. Carlos en la Comisión de Normalización Lingüística.

- Participar
- Democratizar
- Contribuir

Y realizaremos reuniones periódicas para contribuir a un buen funcionamiento de la escuela. Toda la información sobre lo que realizamos dentro del Consejo está disponible en la Web de la EOI. De nosotros cuatro, dos estudiamos en Manises y dos en Paterna, lo que nos ayuda a estar cerca de todos vosotros para ayudaros y ver y escuchar de primera mano todo lo que pasa y nos preocupa de nuestra Escuela y nuestra vida en ella. Este año estamos decididos a estar más unidos y cerca que nunca, por eso hemos creado un pequeño espacio para mantener una comunicación fluida y que podáis expresar vuestras consultas, aunando todo lo que nos preocupa como alumnado o lo que queramos sugerir o aportar a la Escuela. No dudéis en enviárnoslo todo al email: **consejoescolareoipaterna@gmail.com**. Nosotros estamos en el Consejo Escolar para ser la voz de todas y todos los alumnos de esta Escuela.

CRUCIPUZZLE

TROVA OTTO PAROLE DEL VOCABOLARIO DEL CORPO UMANO.

V	S	R	W	Z	E	U	C	O	D
S	F	E	G	A	T	O	F	R	B
T	G	I	N	O	C	C	H	I	O
L	T	E	C	A	S	S	A	G	I
H	G	O	M	I	T	O	I	A	L
G	V	I	G	H	A	T	U	T	L
T	E	S	T	A	C	C	N	O	E
M	V	T	T	U	M	T	U	R	P
I	P	O	L	S	O	B	V	A	A
A	G	M	V	I	T	A	A	S	C

Angelina De Leone y Natalia Fernández

Alumnes 1B1

REBUS

Il mio pasto preferito è ...

(in inglese)

María Cuesta, Helena Muñoz i
Carmen Escrihuela

Alumnes 2A2

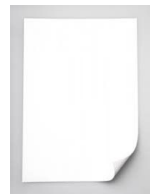
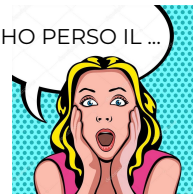
Si porta ai polsi...

Mª José Nohales, Ana Soto i
Belén Martínez

Alumnes 2A2

HO PERSO IL ...

Loles Ferrando, Jesús Fernández
i Víctor Sánchez

Alumnes 2A2

SOLUZIONI ➡ p.16

CRUCIPUZZLE

TROVA OTTO ALIMENTI

E	R	O	I	F	L	O	Y	A	C
P	O	M	O	D	O	R	O	X	I
R	C	B	E	S	Y	A	D	C	O
O	A	I	D	W	E	F	C	I	A
S	D	E	L	A	C	S	E	P	C
E	G	H	Y	I	U	A	B	O	E
C	P	L	F	C	E	V	M	L	T
C	G	P	S	A	O	G	E	L	O
O	L	L	E	T	I	V	I	A	L
X	C	A	I	C	N	A	R	A	B

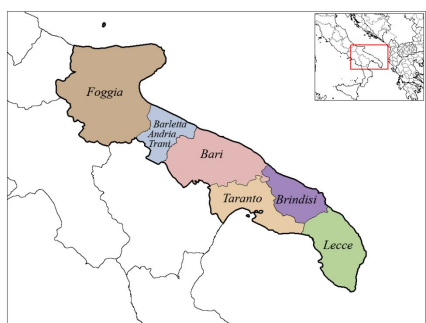
Paqui Sifre i Patricia Clemente
Alumnes 1B1

Andiamo in Puglia?

Salve a tutti !! Siamo Karina e Vincenzo, andiamo all'avventura per tre giorni nella Regione della Puglia. Volete venire con noi?

La Puglia è una regione del sud dell'Italia, dove non ci sono città famose come Roma, Firenze o Milano. Ma invece ci sono molte città e paesi con un fascino particolare. I suoi cittadini mostrano una vicinanza e gentilezza, che ti fanno sentire come a casa tua. È un posto ideale per andare in vacanza e praticare la lingua italiana.

Vi raccontiamo la nostra esperienza e degli aneddoti.

Il primo giorno, ci svegliamo presto perché l'aereo parte alle 7 di mattina. La sveglia ci chiama e siamo contenti, oggi non si lavora. Arriviamo all'aeroporto di Bari verso alle 9, prendiamo la macchina prenotata dalla Spagna e subito siamo a Bari Vecchia, dove c'è il nostro albergo. La distanza è breve, ci vogliono 20 minuti. Parcheggiamo la macchina, ma prima domandiamo se la possiamo lasciare nelle strade vicine alla sistemazione.

-Senta, scusi. Buongiorno, mi sa dire se possiamo lasciare la macchina là?

-Certo, costa 80 centesimi all'ora, ma dalle 20:00 fino alle 8:00 non potete, perché il parcheggio la notte è per i residenti.

-Grazie mille !

Il parcheggio a Bari è complicato, non c'è molto posto libero e le indicazioni sono rare. Poi prendiamo le chiavi dell'albergo e camminiamo in centro, guardiamo i palazzi importanti, prendiamo una bevanda fredda e degli affettati,... Bari Vecchia è un centro storico bellissimo, ci sono molti posti belli e le sue strade ed i suoi vicoli, sono pieni di gente. È come un paese piccolo, dove tutti si conoscono. Ci piace l'ambiente in centro, ma siccome pernottiamo qui, decidiamo di partire per Monopoli dopo pranzo.

Monopoli è vicino a Bari, ci vogliono appena 30 minuti in macchina. Ci sono le spiagge più belle della regione ed il suo centro storico è eccezionale: le case bianche, le chiese, il porto,...ed una caffetteria-biblioteca piccolina da visitare. Al tramonto, andiamo a Polignano a Mare perché ci dicono che la sera le luci lo fanno molto speciale. Ecco! La spiaggia Lama Monachile ed il quartiere antico sono veramente meravigliosi. Ci vogliono 7/8 minuti in macchina tra Monopoli e Polignano.

Ceniamo nella Pizzeria 360 Gradi. Cosa possiamo dire della cucina italiana? Squisita!! Ci piace moltissimo. La mia ragazza è celiaca e non abbiamo visto mai un menu di ristorante dove tutto si può cucinare senza glutine. In Italia è normale e noi siamo in Paradiso. Prendiamo due birre, per antipasto un carpaccio e poi due pizze, ma che pizze, Mamma mia !!

Torniamo a Bari, per oggi è sufficiente. Un giorno perfetto.

Il secondo giorno, ci svegliamo verso alle 8:30, facciamo la colazione nel terrazzo di un bar. Non è molto abbondante; un caffè macchiato ed un cornetto alla Nutella. Partiamo per Alberobello! Ci vuole circa 1 ora in macchina. Attenzione, guidare in Italia è un'avventura rischiosa. Gli italiani guidano un pochino pazzi e non rispettano le indicazioni di velocità. Per esempio, indicano 50/70 chilometri all'ora e ci passano a 110/130 tranquillamente. Consiglio assicurazione completa di macchina.

Alberobello è un paese dove ci sono le case tipiche conosciute come "Trulli". Ci raccontano dei residenti che i tetti a cupola, non hanno una storia molto interessante. Un uomo molto importante là, un tempo fa, unisce una pietra con un'altra senza cemento e con quella forma peculiare; i suoi vicini vedono il tetto, gli piace moltissimo e cominciano a fare lo stesso.

Gli ornamenti di Natale sono ancora per le strade, perché in Italia si celebra fino a febbraio. È un paese veramente meraviglioso, consigliamo di visitarlo una volta nella vita. Pranziamo e siccome sono ancora le 14:00, partiamo per Lecce. Ci vuole 1 ora e un quarto per arrivare in macchina, ma non possiamo partire dalla Puglia, senza visitare la città del Barocco.

Lecce è impressionante, ci sono delle piazze grandi con i palazzi importanti, chiese, teatri romani ed un anfiteatro romano in buon stato di conservazione. Beviamo degli Spritz in terrazzo, passeggiamo in centro e facciamo moltissime fotografie.

Sono le 21:00, torniamo a Bari. Ceniamo nel ristorante Al Raffaello, con recensioni eccellenti per celiaci. Alla fine mangio le famose orecchiette, buonissime!! E la pasta senza glutine, spettacolare. Un altro giorno indimenticabile, ma siamo stanchi.

Il terzo giorno, ci svegliamo verso le 9:00. Facciamo la colazione e poi passeggiamo in centro. Vogliamo comprare pasta per cucinare in Spagna, ma è domenica:

-Senta, scusi signore. Sa dov'è un supermercato aperto oggi?

-Certo. Va dritto e quando passa il giardino, non alla prima, non alla seconda, ..., non alla terza. Alla quarta, gira a sinistra ed a pochi metri trova il supermercato.

-Bene. Non alla prima,...

-Sì, passa il giardino e non alla prima, non alla seconda, non alla terza. Alla quarta, gira a sinistra e là è il supermercato.

-Benissimo, grazie!

Le indicazioni italiane sono così, ahahah. Compriamo la pasta e non abbiamo più tempo. Dobbiamo andare in aeroporto. Torniamo a casa!!

VICENTE NAVARRO - ITAIA2B

IMMAGINA DI ESSERE NATO NEL 1900...

Quando hai 14 anni la Prima Guerra Mondiale inizia, e finisce quando ne hai 18 con 22 milioni di morti.

Un'influenza chiamata "spagnola" uccide 50 milioni di persone. Esci vivo e libero. Hai 20 anni.

Poi, a 29 anni, sopravvivi alla crisi economica globale iniziata con il crollo della Borsa di New York, causando inflazione, disoccupazione e fame.

All'età di 33 anni, i nazisti salgono al potere.

Hai 39 anni quando inizia la Seconda Guerra Mondiale e finisce quando ne hai 45. Durante l'Olocausto muoiono 6 milioni d'ebrei.

Ci sono più di 60 milioni di morti in totale.

Quando hai 50 anni, inizia la Guerra di Corea. Quando hai 55 anni inizia la Guerra di Vietnam e finisce quando ne hai 75.

Un ragazzo nato nel 1990 pensa che i suoi nonni non abbiano idea di quanto sia difficile la vita, nonostante siano sopravvissuti a diverse guerre e catastrofi.

Un ragazzo del 2000, oggi pensa che è la fine del mondo quando il suo pacco è in ritardo più di tre giorni o quando non ha più di 15 "mi piace" nella sua foto sul Facebook o Instagram...

Nel 2022 molti di noi viviamo comodamente, abbiamo accesso a diverse fonti di intrattenimento a casa e spesso abbiamo più del necessario. Ma la gente si lamenta di tutto.

Tuttavia, abbiamo elettricità, telefono, cibo, acqua calda e un tetto. Niente di tutto questo c'era prima. Ma l'umanità è sopravvissuta a circostanze molto più gravi e non ha mai perso la gioia di vivere.

Forse è ora di essere meno egoisti e di cessare di lamentarsi tanto...

Nota: Questo articolo è stato scritto prima dell'inizio della guerra in Ucraina.

AMAYA ZABALLOS - ITA1A2B

IL TIRAMISÚ

Ecco la ricetta che la mia amica Tiziana mi ha insegnato nel 1987 e che da allora ho fatto e insegnato un'infinità di volte:

INGREDIENTI

500 g di mascarpone
5 uova
5 cucchiaini di zucchero
2 confezioni di biscotti
savoardi
caffè forte senza lo
zucchero
cacao amaro

UTENSILI

1 frullino o sbattitore
2 ciotole grandi
1 tegame o pirofila grandi
1 piatto fondo
2 forchette
1 cucchiaino

Si separano i tuorli dagli albumi e si uniscono ai tuorli il mascarpone e lo zucchero. Si montano gli albumi a neve soda e si aggiungono al composto precedente mescolando fino ad ottenere una crema omogenea. In uno stampo rettangolare si fa uno strato di crema, dopo uno strato di biscotti inzuppati in caffè, si ricopre con la crema e si ripete l'operazione in modo che alla fine ci siano tre strati di crema e due strati di biscotti. Si decora cospargendo l'ultimo strato con cacao amaro o cioccolato grattugiato. Si mette in frigorifero per diverse ore prima di servire.

CONSIGLI: più tempo si lascia in frigo, più è buono. Il caffè deve essere forte e non troppo caldo. È meglio farlo prima di tutto perché sia a temperatura ambiente, altrimenti i savoiardi si inzuppano troppo e si possono rompere. Per inzuppare i savoiardi è più comodo prenderli con due forchette.

Quando si dice Napoli, si dice...

Quando parliamo della bell'Italia la bocca si fa acqua. La pasta ripiena o no, i gelati, il cappuccino, il tiramisù... Ma la pizza è il piatto italiano più universale di questa terra.

Che è la pizza? Qual è la sua storia? Perché si chiama così? Questo articolo ha tutte le risposte... GNAM!

La pizza, alla fine, è una specie di pane appiattito, o meglio, è una focaccia resa molto buona d'altri ingredienti. Di questo ci sono riferimenti già nell'antica Grecia e in Persia dove Dario il Grande usava gli scudi per la cottura di questo pane con formaggio e datteri. Nel tempo ci sono diverse versioni di questo pane appiattito: la focaccia etrusca, la pita greca e italiana, la piadina romana...

La svolta è arrivata con l'importazione dalle Americhe in Europa del pomodoro nel XVI secolo.

Quando si dice "pizza" si pensa a Napoli perché è qui dove fra il Cinquecento e il Seicento si espande la "mastunicola", una specie di pizza fatta con strutto, formaggio, basilico e pepe. La pizza come la conosciamo oggi risale all'anno 1889.

In onore della visita ufficiale a Napoli della Regina Margherita di Savoia si crea una pizza speciale con mozzarella, pomodoro e foglie di basilico fresco, come tributo al tricolore italiano. Questa ricetta di quella che oggi è la riconosciuta "Pizza Margherita" fu ideata dal pizzaiolo Raffaele Esposito.

Parliamo del nome? Perché si chiama così?

Per alcuni deriva da "pinsa" (in lingua napoletana) che a sua volta deriva dal verbo "pinsere" (o "pansere"): pestare, pigiare. A sua volta la pinsa deriverebbe dalla pita mediterranea, questa unione crea la "pinsa".

Per altri, la parola pizza deriva dai termini germanici bizzo- pizzo (morso, focaccia) che sarebbe stata importata in Italia nel VI secolo, ma a Napoli si dà il nome di pizza a un pane calpestato.

Questo nome nasce dalla pitta.

Pizza è la parola italiana più famosa al mondo, anche più di Ciao. Allora...prendiamo una pizza?

ABBIAMO BIBLIOTECA!

Il Natale è arrivato, le vacanze sono finite e dopo "La Befana" abbiamo "Biblioteca"!

Per fortuna, abbiamo già una biblioteca nelle nostre aule di italiano; purtroppo, piccola biblioteca però molto speciale, con ruote (come le valigie).

Avevamo una biblioteca a scuola, ma non in italiano quindi noi abbiamo cercato i nostri libri su internet oppure dagli amici.

Questa è una biblioteca con libri adattati e con livelli diversi per tutti. Libri con audio, esercizi di comprensione, grammatica, nuovo vocabolario, sinonimi ed antonimi...

Per ora ho letto un libro, "La Commissaria". È molto interessante. Ti invito a leggere la raccolta di mini-storie poliziesche e a scoprire i casi misteriosi della giovane commissaria Sara Corelli e il suo assistente Pippo Caraffa.

La nostra amica Amaya ci consiglia "Amore in Paradiso" e "Come hai detto che ti chiami?". Semplici da leggere!

Impara l'italiano attraverso i libri con audio della nostra biblioteca mobile!

Mila Alfonso con la collaborazione speciale di **Amaya Zaballos**

ITA1A2B

SOLUZIONI

CRUCIPUZZLE

V	S	R	W	Z	E	U	C	O	D
S	F	E	G	A	T	O			
I	G	I	N	O	C	C	H	I	O
L	I	E	C	A	S	S	A	G	I
H	G	O	M	I	T	O	I	A	L
G	V	I	G	H	A	T	U	I	L
I	E	S	I	A	C	C	N	O	E
M	V	I	I	U	M	I	U	R	P
I	P	O	L	S	O	B	V	A	A
A	G	M	V	I	T	A	A	S	C

REBUS 1

Il mio pasto preferito è...

LA COLAZIONE

Rebus 2

Si porta ai polsi...

BRACCIALETTO

Rebus 3

Ho perso il...

PORTAFOGLIO

E	R	O	I	F	L	O	Y	A	C
P	O	M	O	D	O	R	O	X	I
R	C	B	E	S	Y	A	D	C	O
O	A	I	D	W	E	F	C	I	A
S	D	E	L	A	C	S	E	P	C
E	G	H	Y	I	U	A	B	O	E
C	P		F	C	E	V	M	L	T
C	G	P	S	A	O	G	E	L	O
O	L	L	E	T	I	V	I	A	L
X	C	A	I	C	N	A	R	A	B

Consigli per imparare una nuova lingua

Ciao a tutti!

Non è facile imparare una lingua straniera, vero? Soprattutto quando si è adulti e si ha poco tempo da dedicare allo studio. Normalmente l'apprendimento di una nuova lingua può essere difficile, quando sei giovane e studi la nuova lingua alla scuola o all'università sembra essere più facile che quando sei più grande e hai poco tempo tra il lavoro, la famiglia...

Imparare una nuova lingua è sempre un impegno che richiede costanza e determinazione. Però, ci sono alcuni trucchi e cose che puoi fare giorno dopo giorno, quasi senza rendertene conto.

- Ascoltare la lingua che vuoi imparare. La radio è sicuramente un ottimo modo per ascoltare la nuova lingua. Con internet puoi facilmente ascoltare qualunque stazione e anche youtube può essere di grande aiuto per conoscere nuove canzoni e artisti. All'inizio non capiremo tutto quello che sentiamo ma ci abituiamo a sentire.
- Guardare film in lingua originale con i sottotitoli. Oggi è facile trovare un'ampia varietà di film in versione originale su piattaforme come Netflix. Perché a volte, la sera dopo una giornata di lavoro, o in una domenica piovosa, l'unica cosa che ci va di fare è guardare un film...
- Ovviamente la stessa cosa vale per la lettura. Possiamo approfittare la biblioteca dell'EOI per prendere in prestito un libro di un livello iniziale. E se è un audiolibro, ancora meglio!
- Un'altra cosa che si può fare è usare Internet con alcuni siti e applicazioni come *Duolingo* o un'altra piattaforma sui cui si può fare un po' di pratica all'inizio e imparare vocabolario nuovo.
- Studiare. Anche se non ci piace sentirlo, per imparare una lingua è necessario studiare la grammatica, i verbi... per molti di noi è probabilmente la parte meno divertente, ma è necessaria. (e anche fare i compiti dopo scuola).
- Viaggiare in città e paesi in cui si parla quella lingua e praticare con la gente del posto. È il modo migliore per scoprire una nuova cultura e fare un'immersione culturale. Oltre a questo, conoscere la cucina tipica, usi e costumi possono essere ottimi incentivi per studiare.

Che la mancanza di tempo non sia una scusa!!

PAULA AGUADO - ITA1A2B

SPRACHEN IN UNSEREM LEBEN

Liebe Leser,

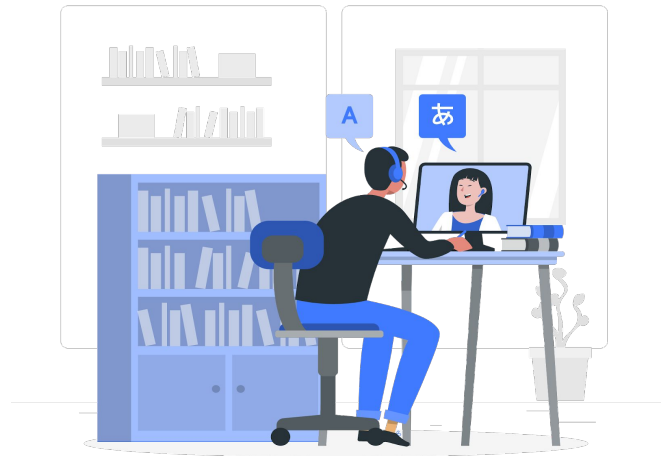
Wir sind die 2B1 Deutsch-Gruppe der Offiziellen Sprachschule (EOI) in Paterna, aber wir interessieren uns nicht nur für Deutsch, sondern wir haben auch über die Rolle von Mutter- und Fremdsprachen in unserem Leben nachgedacht und möchten euch darüber erzählen.

Wir haben alle Spanisch als Muttersprache, aber einige von uns, die aus der Comunitat Valenciana kommen, haben gleichzeitig Valenzianisch als Muttersprache und sprechen es auch mit ihren Familien zu Hause.

Für die ganze Klasse ist Englisch die erste Fremdsprache: mehr als die Hälfte haben Englisch seit der Schulzeit gelernt, andere mit Hilfe vom Internet. Heutzutage üben viele von uns diese Sprache häufig an der Universität, bei der Arbeit oder mit Freunden. Wir können Englisch verstehen und sprechen, sogar ins Englische könnten wir übersetzen. Aber nach dem Englischen wollten wir eine weitere Fremdsprache lernen, deswegen besuchen wir diesen Deutschkurs.

Einerseits lernen wir alle Deutsch, obwohl jeder von uns verschiedene Gründe dafür hatte, z.B. einige haben deutsche Freunde, andere haben Verwandte in Deutschland, andere brauchen es für die Arbeit... Aber auf jeden Fall lieben wir alle Deutsch, weil es eine schöne Sprache ist. Wir möchten es so gut wie möglich verbessern und deshalb sind wir hochmotiviert. Mit unserem B1-Niveau wäre es für uns noch kompliziert, schwierige Texte ins Deutsche zu

übersetzen, aber wir können schon fast alles verstehen und über viele Themen flüssig sprechen.

Andererseits – da dieser unser letzter Deutschkurs an der EOI Paterna ist – haben die meisten von uns Lust darauf, andere Fremdsprachen weiter zu lernen. Die Mehrheit entscheiden sich für Französisch und Italienisch, aber einige würden gerne andere nicht so bekannte Sprachen lernen, wie Russisch, Norwegisch... oder sogar Ketschua!

Zum Schluss hoffen wir, dass ihr euch weiterhin für Fremdsprachen interessiert. Sie können viele Türen öffnen! Nach vier Schuljahren können wir bestätigen, dass die deutsche Sprache spannend und nicht so kompliziert ist, wie man denken könnte. Deswegen möchten wir euch dazu ermuntern, Deutsch zu lernen.

Vielen Dank!

Tablet oder lieber Laptop? Bücher oder E-Books?

Saugroboter oder Besen? Handy? Smartwatch??

Die letzten Tage haben wir im Deutschkurs (2A2) über Technologie und Medien gesprochen. Was ist besser, schöner, praktischer? Womit arbeiten sie lieber? Was verwenden sie am häufigsten?

Das sind einige der Antworten der SchülerInnen.

Mein Lieblingsgerät (Claudia 2A2)

Mein Lieblingsgerät ist mein Handy. Es war ein Geschenk von meiner Mutter. Zu Hause ist es in meinem Zimmer und in der Schule habe ich es in meiner Tasche.

Ich spreche mit meinen Freunden und mit Familie. Du kannst Spiele spielen. Ich verwende mein Handy privat und für die Schule.

Mein Handy ist praktischer und billiger als ein Laptop.

Unser Lieblingsgerät (Mónica, Marta, Mª Ángeles)

Wir lieben Technologie, weil sie uns hilft.

Letzte Woche haben wir einen Tablet in Schwarz in einem Geschäft gekauft. Er ist toll für uns, weil er schnell und billig ist und er einen großen Bildschirm hat.

In unserer Freizeit verwenden wir ihn, aber manchmal arbeiten wir mit ihm im Büro. Wir kaufen samstags Theater- oder Kinokarten. Oft downloaden wir Musik und Podcasts.

Wir finden den Tablet praktischer, leichter und kleiner als einen Laptop oder Computer.

Unser Tablet ist genauso modern wie ein Laptop oder Smartphone aber nicht so altmodisch wie ein Fernseher oder Radio.

So können wir am Wochenende mit Familie und Freunde chatten. Wir persönlich finden es besser, sie an der Bar oder zu Hause zu treffen.

Wenn wir in Urlaub gehen, brauchen wir ihn. Normalerweise tragen wir ihn in unserem Rucksack. Wir können Bücher lesen, Deutsch lernen und Videos im Internet ansehen.

Tablets sind hier zu bleiben!

UNSER LIEBLINGSGERÄT (Juan José, Nati, Lucía)

Unser Lieblingsgerät ist ein Roomba-Staubsauger. Er war ein Weihnachtsgeschenk von unserer Tante und er ist sehr praktisch.

Er ist im Wohnzimmer, aber er geht in jedes Zimmer. Samstags und Sonntags putzt er den Balkon und die Garage. Wir putzen die Wohnung und die Katzenhaare.

Wir benutzen ihn jeden Tag. Von Sonntag bis Donnerstag

putzen wir am Morgen und von Freitag bis Samstag putzen wir abends.

Der Roomba-Staubsauger ist besser als ein normaler Staubsauger, weil er moderner und bequemer ist. Der Roomba-Staubsauger ist auch leiser und schneller.

Liebe LeserInnen (der Digitalausgabe) unserer Schulzeitung, haben Sie vor, Valencia zu besuchen? Ganz in der Nähe liegt unsere Stadt, Paterna. Es hat zirka 70.000 Einwohner und ist mit 35 Quadratkilometern eine der größten Städte der Provinz Valencia. Mit der U-Bahn oder mit dem Bus können Sie in kurzer Zeit problemlos Paterna erreichen. Falls Sie nach Valencia geflogen sind, können Sie am Flughafen ein Auto mieten, mit dem Sie in wenigen Minuten nach Paterna kommen können, weil die Fahrverbindungen sehr gut sind.

Wenn Sie im schönen Paterna übernachten wollen, gibt es auch ein paar Hotels zur Verfügung. Wollen Sie unsere Gastronomie genießen? Dann können Sie einige gute und günstige Restaurants finden. Und natürlich sollen Sie die leckeren cachaps, kleine süße Pasteten, nicht verpassen.

Haben Sie vielleicht Almodóvars Film *Dolor y Gloria* gesehen? Er wurde in Paterna gedreht, genauer gesagt in den bewohnbaren Höhlen, die es um den alten Turm gibt. Der Turm und diese Höhlen sind zweifelsohne die berühmtesten Sehenswürdigkeiten der Stadt.

Treiben Sie gern Sport? Hier gibt es verschiedene Sportplätze und ein neues öffentliches Freibad.

Und sind Sie gern in der Natur? Dann kann Paterna Ihnen interessante Freizeitmöglichkeiten anbieten, denn in der Umgebung gibt es schöne Wanderwege im Grünen.

Verbringen Sie lieber Ihre Freizeit mit kulturellen Aktivitäten und Veranstaltungen? In Paterna gibt es Theater, Kinos, Museen und auch ein Musikhaus. Sie sehen schon, Paterna hat Vieles mehr... aber die Cordà können wir nicht vergessen! Am letzten Augustsonntag findet dieses Feuerwerksfest seit 1965 statt.

Wenn Sie Paterna nach einem Besuch so lieben, dass Sie sogar hierher umziehen würden, könnten Sie hier zahlreiche Arbeitsplätze finden, denn viele Unternehmen haben in den drei großen Industriegebieten der Stadt ihren Sitz. Haben Sie Kinder, mit denen Sie nach Paterna umziehen würden? Kein Problem! Es gibt sowohl öffentliche als auch private – einige von denen internationale – Schulen. Die Universität, wo man Wissenschaften studieren kann, liegt nur fünf Minuten von der Stadtmitte entfernt.

Wenn Sie in Paterna wohnen und andere Fremdsprachen lernen wollen, gibt es auch eine Sprachschule, wo man Englisch-, Italienisch-, Französisch- und Valenzianisch-Kurse besuchen kann. Und natürlich auch Deutsch – so wie wir – kann man in der Sprachschule lernen.

Hoffentlich sehen wir uns bald in Paterna.

Die 2B1-Deutschgruppe

WHO ARE WE ?

This course our department consists of 10 great teachers who are continuously training and working to give our best in our responsibility for guiding and helping students develop their ability to communicate in English. Our styles, backgrounds and personalities are quite different and varied, but there's one thing we all have in common.... Our love for the English language!!

Would you like to know a bit more about us??

Calm and easy-going... Always in the pursuit of the right word... Has he ever found it? If you've been in his class, you'll know he talks too much, while you talk too little!

Hello, everybody! I'm Mayra and it's been 3 years that I joined this school's English department. I love languages, films, doing yoga and cooking, and I'm determined to ruin my colleagues' operación bikini! ;) As a teacher, I'm a demanding one, I like to take my students out of their comfort zone. They don't always like it though... I'm also very keen on comic books, I think they're a great tool to learn languages, so if we cross paths, I'll encourage you to read some!

Dear readers, let me introduce myself. My name's José Antonio Tarazón Martínez and I'm an English teacher in the EOI Paterna. I'm so glad to be able to help my students to improve their linguistic skills. English and talking are two of my favourite hobbies, so this job fits me like a glove. I also love music, reading and walking.

English teacher and Musical Theatre lover in all of its forms. I've lived in both the UK and the USA, and I'd like to have yet another experience abroad in the future. This is my first year as an EOI teacher as well as my first year as a student of (another) EOI, where I'm learning Japanese.

Becoming an English teacher had never been among my priorities. Yet, what I did know since I was a youngster is that I would certainly end up working in a linguistic ambience. Some years later I realized I could do a good job as an English teacher. I love communicating with other people together with learning new things from other cultures. As a teacher, I always do my best to engage and arise my students' interest for every single lesson. I enjoy creating visual and digital contents. What else can I say about myself? I'm a passionate of travelling and a big fan of photography. Beauty is everywhere...

DEPARTMENT

Hi! I'm Eugénie. I love my job and I represent the third generation of teachers in my family (we've been torturing students since the 50's). Reading is another of my passions, as it is writing. I practice "tsundoku" (the odd habit of collecting books that I don't read) although I must acknowledge that I end up reading all of them in the summer. Finally, I can't conceive my life without travelling... I'm convinced that the most stunning place on Earth is the Grand Canyon!

I am an English teacher because of music. I listen to it since as far as I can remember, and I have been playing drums and bass guitar for more than twenty years. Lifetime Tolkien and fantasy literature fan, I truly love comics and 80's culture. I grew up together with personal computers and the birth of home Internet caught me at university. A terrible sportsman as I was, Physical Education stood aside my future plans. English is my business!

Hello everybody!!! I am David, English teacher at level 2B2 and Coordinator of the School in Manises. I loooove cinema, literature and music, and I am also a huge Barça fan!!! I enjoy nice conversations, so I'm ready to speak with you about everything!!!

As a little girl I always knew what I wanted to become... an English teacher. Now, after many years working as one, I still do it with the same enthusiasm as on my first day. I landed in Paterna four years ago and I'm here to stay!! Patient, sympathetic and flexible, I always try to create a positive classroom atmosphere and have a good time. What I enjoy doing most?? Travelling and spending time in good company.

I know you'd never have guessed, but I'm actually not a Spanish native! But I've lived here for over half my life. I try to enjoy whatever it is I'm doing, both in my private as well as my professional life. Well, professionally that's really easy thanks to all of you, our fantastic, motivated and creative students! Huge thanks to all of you.

<https://englishonline.britishcouncil.org/> (British Council online)

<https://lyricstraining.com> (Try it out if you like music)

<https://www.bbc.co.uk/learningenglish/> (BBC Learning English)

<https://www.nytimes.com/games/wordle/index.html> (Wordle: a word game)

<https://www.amigosingleses.com/> (listening skills and conversational English)

<https://www.talkenglish.com/>

<https://www.bbc.co.uk/learningenglish/english/features/6-minute-english>

<https://oneminuteenglish.org/en/best-websites-learn-english/>

When I decided I wanted to practice my English abroad, the best way to do so was to become an au-pair. It was the fastest and easiest way to get a job where I could speak in English.

I chose to go to London directly and I went to a local employment agency. Normally people would organize this before travelling, but crazy me, I did it the other way around.

I spent all of my savings over the few days I spent as a tourist before moving to my new destination: a British family.

However, things were not as easy as I thought. The first family didn't want to keep me because I told them I was thinking of looking for a part time job in my free time. They wanted me to stay in the home full time.

The day after I moved in, I had to pack again and go back to the agency. I had no money left and literally no place to stay for the night.

Luckily the agency found me another family the same day, but in reality, I went from the frying pan and into the fire.

I moved with an African family, which sounded quite interesting. Everything seemed wonderful at the beginning. I had to look after the baby for 4 hours per day, 5 days a week. However, it didn't end up being that simple.

My schedule was not fixed, and they wanted me to be available 24/7 for the salary of 20h a week. I had to beg to have time to go to English lessons.

My English level at that time was not very good and I could feel the family look when I didn't know what "a broom" was. I also had to share the room with the baby and her cot.

Surprised so far?

To add to this, the sister of the wife then came to stay for a few months, and I had to share the bed with her! Actually she was the nicest of the family. We became good friends.

The straw that broke the camel's back was when I wanted to go for a visit to Oxford on a Sunday. Suddenly, that Sunday was the day they "really needed my help". Both of them worked on standby system and that morning they were called to work. The sister ended up taking care of the baby with no complaint, but the consequences were that the family was upset and not happy with the situation.

But what could I do? I wanted to run away. Luckily, I had met a girl from my hometown that helped me out by taking me in until I found a proper job. I spent 4 years in total in the UK meeting lots of people from all over the world. I learned English to a good level and learned how to survive by myself. Most importantly I learned that things happen for a reason and people get in your way also for a reason, some who get in your life for a short time, and some who remain forever.

Thank you to all the people who helped me along the way to get to where I am now.

Amaya Zaballos - **ITA1A2B**

ANECDOTES

THE MOST EXCITING MATCH I'VE EVER LIVED

I love sports but I don't enjoy watching them.

When I was younger I used to play rugby in the national team.

And the most exciting match I've ever played was one we didn't win.

It happened in May 1998.

I was playing in the Women's Rugby World Championship in Amsterdam, and we had "bad luck" in the draw, we had to play against New Zealand (the favourite) in the quarter finals.

From the match against New Zealand

After the match against New Zealand.

Everyone was shocked, New Zealand had no rival, we were not going to reach the semi-final and the game was going to be very hard. But at the same time, we knew it was an opportunity to make history. We prepared hard for the event and when they started with "The Haka" (the traditional ritual that the New Zealand team does before starting to play), we had focused at such a level that we played the best match of our lives.

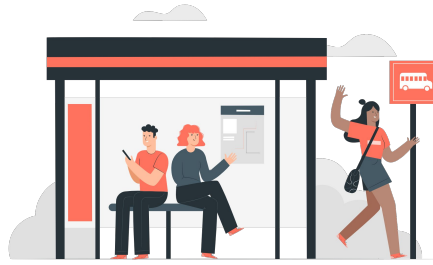
We became the revelation team of the Championship and even the New Zealand players congratulated us, they had also enjoyed the game.

Meritxell Basté Batalla

2B1

A TIME I GOT LOST

This happened when I was about 14. I wanted to go by bus to visit a friend in Valencia who was ill but I didn't know what bus to take to get to her home. Then I asked my friend and she said to me that I had to take the bus line 6 and that her home was at the end of that journey (last stop of line bus 6). After that, I took the bus but while I was going by bus, I couldn't recognize the buildings.

Finally, the bus got to its last stop and there I realized that I had taken the wrong direction of the bus. I should have caught the bus in the opposite bus stop. I wasn't lost but it took me about two and half hours to get to my friend's home, because I had to go from the beginning to the end of line bus 6 again. All very crazy!!

A TIME I SAW OR MET SOMEONE FAMOUS

I'm going to tell you about a time when I was working in a gym and Ivan Santos came in to ask for information about activities. At that time, Ivan Santos was best-known as Nacho Martin's nephew in "family doctor" series. I was working on something on my computer and when I heard the door was opening I lifted my sight and saw him. I didn't know what to do or say.

I got really nervous and my legs were shaking. I was about 18 years old and I loved him very much. A few seconds later I was able to greet him and give him information. Meanwhile he was laughing at me because he had noticed I had recognized him. Finally, we spent some time talking about him and he left. I never saw him again, which doesn't surprise me at all because he must have thought I was crazy.

Vanesa Ábalos
2B1

Lost in England

I will never forget the day I got lost in England.

This happened when I was 17 years old. I got a scholarship to spend a month with a host family. I was very excited but a bit nervous because it was the first time I was going to be away from my parents for so long.

I remember arriving and my host family was waiting for me at the bus station. Then, they took me to their house by car to drop off my luggage. After that, we went to the school because I had a placement test. I said goodbye to them and they went back home.

By the time I finished the test, it was around 6 pm but it was already dark. I had to walk home and on the way I noticed that the streets were very long

and all the houses looked the same. Suddenly, I realized that I didn't know where I was. I was lost! I didn't know how to get home and at that time mobile phones didn't have GPS. I was nervous and scared. I tried to ask someone for help on the street but I was suspicious of the people I saw.

Finally, I saw an old man walking with his dog and I decided to ask him for help. The man knew my family's address and kindly agreed to accompany me. When we got home I felt relieved and thanked him.

Fortunately, the day ended well. The following day I bought a map and never got lost again.

It is said that all beginnings are difficult, but I can say that my beginning in England was a nightmare.

Lorena Carrión

2B1

THE TIME I ALMOST MISSED A FLIGHT

It was the first time I travelled to Mexico and I was very excited. I had been planning the trip for weeks. I had thought about the places I wanted to visit, the outfits I would wear... everything except checking my passport, which is essential for travelling to this country.

The day of departure arrived and I took out my passport and to my surprise, it was

expired. I couldn't believe it. I was shocked! How did I forget to check my travel documents?

I travelled from Valencia to Madrid with a knot in my stomach, thinking that I might miss the trip I had booked.

Fortunately, I arrived at Madrid airport with enough time to get to the police station. So, I asked them that I needed to renew my passport because my flight was taking off in a few hours. Luckily, I didn't have any problems and I was able to board the plane.

In the end, I enjoyed my holiday without any further setbacks and since then, I always check my documents in advance to avoid surprises.

LORENA CARRIÓN
2B1

EOI PATERNA VIRTUAL ART GALLERY

WHAT IS IT?

Do you think you know everything about art? If you haven't visited our online art museum yet I'm sure your answer is no. We have the most important paintings of the world in our virtual art gallery. You are going to discover different kinds of paintings from classical to modern - and you can read our "expert opinions".

WHAT YOU CAN FIND THERE

The objective of our EOI art Gallery is to promote art for the pupils. We are going to travel through the different periods of history to meet the best artists, focusing on their techniques and the diverse ways to express and understand art.

HOW YOU CAN COLLABORATE

At the same time, it is a space where you can express your ideas or opinions without fear. Just send us your favourite artwork and a short text on how it makes you feel, why you like it - or whatever else you want to share!

SCAN THE QR-CODE AND SEE YOU ON OUR VIRTUAL ART GALLERY!!!

ANG 2B2 A PAT

DO YOU WANT TO BE A MICRO-ADVENTURER???

WHAT IS A MICRO-ADVENTURE?

People always dream of spectacular sceneries such as the Caribbean, China or the North Pole looking for unforgettable experiences. However, almost nobody can afford this. So, enjoy a fabulous micro-adventure and in a short period of time, with little money and not going so far, you will be able to have a ball!!! Is there something more amazing than preparing a micro-adventure with some adventurous friends?

THE RULES OF MICRO-ADVENTURES:

- Cheap or even free: no need to book planes or hotels.
- Short and close: some are just 2 minutes away and may take as little as an hour.
- No big preparations or detailed planning: just do it on the go!
- They are not dangerous: forget about challenging weather or dangerous fauna, it might be as quiet as your own neighborhood.

EXAMPLES FROM OUR AULES FORUM:

Exploring your town as if you've never been there before

by MARIA - dijous, 11 novembre 2021, 10:19

Hi,

I propose you to take a tourist tour, imagine you are on holidays and it is the first time you are in the town (Valencia , Paterna...). Sure you know the names of the most important monuments but do you know their history? How your city was founded? The following links can help you to start this microadventure and the most important thing. It is free!!

1. Free tour Paterna . <https://www.valenciabonita.es/2021/06/21/ruta-entra-a-paterna/>
2. Guided tour in Valencia .Take a free tour in English. why not?

"Almorçaret" in Valencia

by RAFA - dilluns, 15 novembre 2021, 6:14

Get up early and go for "Almorzar" (breakfast time) in Valencia. You can do it in the centre, I recommend that if you go to this area you do it either inside the central market "Mercado Central" or in the surrounding area.

Fancy a quieter area? Go for a walk along the Malvarrosa beach area and end up having lunch in a bar in Cabañal. Don't forget to finish off your lunch by ordering a "cremaet". Let me know what you think.

INTRIGUED BUT STILL WONDERING WHAT THE H*** TO DO?

Find some other outstanding ideas by visiting our blog. You don't need money or much time... only a bit of imagination. After reading the proposed micro-adventures on our blog you may:

- choose one, do it and tell us about your experience!
- propose your own micro-adventure!

AFRAID OF ADVENTURES?

Maybe you are! Don't be ashamed. It is because we usually think that an adventure consists of doing something as extraordinary as climbing the Everest or visiting a far away culture...it seems you need to be a person who is ready for everything... but you are wrong! You can be an adventurer and - surprise - you don't have to move far from your city, you can find an adventure just around the corner! Micro-adventures are the solution, a way to enjoy and connect with the environment and with yourself.

TIK TOK TOUR PATERNA 2021

by ADORACION - dimecres, 10 novembre 2021, 10:17

Let's enjoy the must-see attractions of Paterna! The old town, cave houses, Paterna tower...lots of fantastic spots near you.

You only need your smartphone and want to have a good time. Just record 3 tik tok videos in these emblematic and unique places. Tag #tiktoktourpaterna and mention @visitpaterna. Do it alone, with your dog, your mother...even with your English teacher! But do it!

Be as creative and imaginative as you can and win not only a great experience but also some fantastic prizes 🏆🏆

Click here for more info <https://www.paterna.es/es/conoce-paterna/turismo.html> and take the chance to re-discover your city!

Are you ready? Grab your phone...and Let's record! 📱📱📱📱

Color walk!

by VERA - dimecres, 10 novembre 2021, 6:24

Hi everyone! I would like to propose a social media trend turned into a microadventure.

Leave your house, decide a color and just follow it. Try to choose a color that isn't too easy (for example green that can be found in trees) or too difficult to find in the street. Look into the distance and find an object that is the color that you chose, then approach the object. When you arrive look for another one and let the color guide you through the city.

Here I leave you a video for better understanding. <https://vm.tiktok.com/ZM8Xmkex>

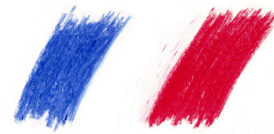
[Permalink](#) [Edit](#) [Delete](#) [Reply](#)

TRY IT OUT AND HAVE FUUUUN!!!!

Come on! Go right now to our blog, choose one of our surprising adventures and be inspired and enjoy it!!!

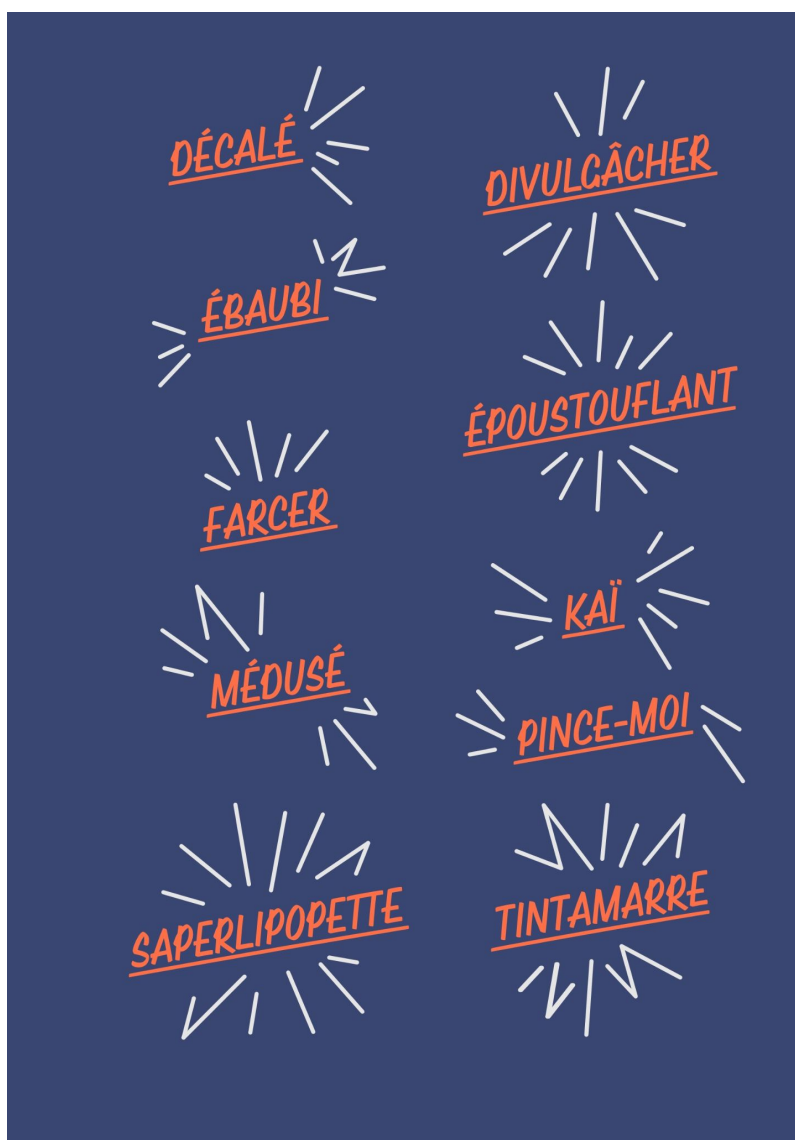

2C1 A PAT

DIS-MOI DIX MOTS

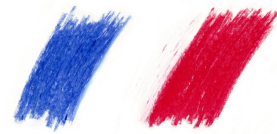
À l'occasion de la Semaine de la Langue française et de la Francophonie, qui a eu lieu du 12 au 20 mars, le département de français a proposé aux élèves de célébrer le français en écrivant un texte pour l'édition 2021-2022 de *Dis-moi dix mots*. Chaque année, le ministère de la Culture choisit dix mots et lance différentes activités et concours autour des mots choisis. Le thème de cette édition était « Dis-moi dix mots qui (d)étonnent ! » : Idéal pour les « Fallas » ! Les 10 mots qui illustrent la thématique sont : **kaï, farcer, divulguer, tintamarre, pince-moi, saperlipopette, médusé, décalé, ébaubi et époustouflant.**

On partage avec vous, avec grand plaisir, cette petite sélection des textes composés par les élèves.

DIS-MOI
DIX
MOTS

Je trouve que le mot de cette année, de l'année dernière et même de 2020 est sans aucun doute ÉPOUSTOUFLANT.

Dernièrement, c'est impossible de ne pas l'utiliser...En mars 2020 un virus venu de Chine enferme tous les Européens chez eux. C'est ÉPOUSTOUFLANT! mais pas aussi ÉPOUSTOUFLANT que lorsque, six mois plus tard, les Médecins obtiennent le vaccin contre ce virus. Encore plus

ÉPOUSTOUFLANT c'est qu'en 2021 "Filomena" arrive en Espagne, ce qui nous a permis de voir les gens skier dans les rues de Madrid. ÉPOUSTOUFLANT ! Et pour finir l'année, encore une vague, la sixième, l'énergie enflammée et l'inflation trop élevée.

Un 2022 à peine commencé et voilà que Putin envahit l'Ukraine. C'est ÉPOUSTOUFLANT! Mais le plus ÉPOUSTOUFLANT c'est de voir que les ukrainiens résistent, encore aujourd'hui, face au monstre russe.

Domingo Martinez
2B1

Je n'avais jamais entendu parler avant de ce mot, mais ça me dit quelque chose, ça me rappelle une histoire...

Quand mon enfant avait huit ans, il aimait la musique et je l'ai donc inscrit dans une école afin d'apprendre à jouer d'un instrument. Il a choisi le violon, il est allé à son premier cours et son professeur lui a conseillé d'étudier à la maison.

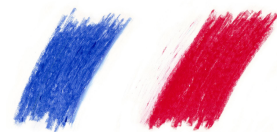
Lorsqu'il a commencé à jouer chez nous, kaï ! Ma femme et moi sommes restés ébaubis à cause du bruit qui sortait de l'instrument. Nous sommes allés parler avec son professeur, qui nous a expliqué qu'au début, c'était normal. Nous avons dû supporter ce tintamarre pendant des mois mais, au bout d'un an, nous sommes restés médusés en l'entendant jouer très bien.

Aujourd'hui, il a sa carrière de musique. Heureusement, son professeur avait raison.

FERNANDO SOTO
1 B1

DIS-MOI DIX MOTS

PINCE-MOI, JE RÊVE !

Aujourd'hui je me suis levée du mauvais pied, littéralement, j'avais une foulure. Le réveil a sonné à six heures, son tintamarre m'a réveillée et j'ai commencé à m'habiller. Quand je suis arrivée à la cuisine pour prendre le petit déjeuner, j'ai vu le calendrier, c'était dimanche!.

J'étais ébaudie quand j'ai vu mon frère rire, il voulait me faire une farce. Kaï! j'aurais pu dormir plus. Époustouflée, j'ai remonté les escaliers, avec mes béquilles, jusqu'à ma chambre. Quand je suis entrée ça sentait mauvais. Gogo, mon chien, a chié dans ma chambre. Kaï! Kaï! J'ai dû le nettoyer. Après l'avoir nettoyé, j'ai mis sur Netflix une série que je regardais et je n'ai rien compris au chapitre. Saperlipopette!

Sans me rendre compte j'avais mis par hasard le dernier épisode de la saison! Ayant divulgué ma série préférée et après une matinée aussi désastreuse, j'ai eu une idée décalée : faire une sieste et me réveiller le lendemain, du bon pied !

Irene Alarcón Arenas
2A2 PAT

Une journée **décalée**

C'était un après-midi du mois de juillet. Il faisait trop chaud. Sandrine était raplapla quand sa mère l'a appelée.

- Ma chérie, tu dois aller au supermarché. Il faut faire des courses.

- Kaï ! C'est une farce, non ?

- Pas du tout ! On a besoin de fruits et de pain.

Sandrine a pris la voiture en pensant que le centre commercial serait le meilleur endroit où être au mois de juillet, mise à part la plage.

Elle a garé la voiture et immédiatement elle a entendu un tintamarre. Elle ne s'est pas arrêtée. Au lieu d'aller au supermarché, Sandrine est allée au cinéma. La salle était climatisée. Pince-moi, je rêve ! Elle s'est confortablement installée et elle s'est aussitôt endormie ! Quand elle a ouvert les yeux, elle était toute seule. Elle est montée dans sa voiture et a roulé chez elle.

En rentrant, sa mère lui a demandé :

- T'as acheté du pain et des fruits ?

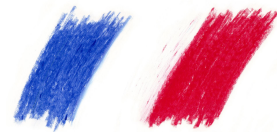
- oh, désolée, maman, j'étais médusée par la chaleur !

- Sandrine, où étais- tu ?

- Au cinéma.

- Saperlipopette, ma fille!

Leila Rosa de Araújo

PINCE-MOI!

Ce matin, je me suis levée comme chaque jour, un peu découragée. Et c'est que, depuis quelques mois, chaque jour est le même, triste, sombre et plein de silence et de solitude.

Après avoir ouvert les rideaux, Kaï ! un soleil radieux brille dans le ciel clair ! C'est peut-être un signe !

J'ai pris mon petit déjeuner : du café noir. Pas de pain grillé, pas de beurre, pas de confiture, pas de jus. Sans rien d'autre à faire, j'ai ouvert mon ordinateur. Un message non lu sur mon écran, sûrement rien d'important.

"Pince-moi !!" J'ai reçu une réponse d'un éditorial, mon livre va être publié. Enfin, quelqu'un trouve mon travail époustouflant !

Frappée de stupeur, après m'être habillée je suis sortie dans la rue. Le tintamarre des klaxons, les vendeuses du marché et les enfants qui sortent de l'école résonnent comme une musique merveilleuse.

Ángeles Muñoz
2B1

ÉPOUSTOUFFANT!

Nous allons voir la nuit du feu de ces fêtes, on nous a dit que ce serait un grand spectacle de bruit, de lumières et de couleur. Il est minuit.

Le spectacle commence, au fur et à mesure qu'il progresse nous sommes ébaubis, par tant de lumière et de couleurs. Je n'avais jamais rien vu de tel. Je dis à mon mari : "pince-moi, je rêve !".

Le ciel est entièrement recouvert de lumière, de couleurs et de bruit. Ça impressionne ! mon corps tremble et je n'arrête pas de sourire. La fin approche. Du coup, le silence et puis, le tintamarre des applaudissements. Époustouflant !

Mª José Saporta García- **1A2**

SAPERLIPOPETTE ! IL Y A DES DEVOIRS DE FRANÇAIS !

On entend le tintamarre de mon téléphone portable : C'est un WhatsApp ! Je lis le message et...

Je reste médusée : Il y a des devoirs de français ? Saperlipopette ! Mais on est en pleines Fallas et tous les examens sont finis. Ma collègue aime farcer. Tout de même je vais regarder sur

"Aules". Pince-moi ! Je suis ébaubie ! Il faut écrire une rédaction pour le magazine de l'école avec des mots suggérés. Kaï ! C'est décalé ! Je ne vais pas divulguer ma petite composition maintenant, mais elle va être époustouflante.

Laura Sánchez Gil - 1A2

LA CUISINE DU MONDE

Salut ! Je m'appelle Irene et je suis en train d'étudier le français et le valencien à l'EOI Paterna. J'ai eu l'idée de créer cette rubrique afin de connaître plus et mieux les différentes langues qui sont enseignées et apprises à l'école, et j'ai pensé à le faire à la manière de chez nous, à travers ce que nous, les Espagnols, aimons le plus: la gastronomie.

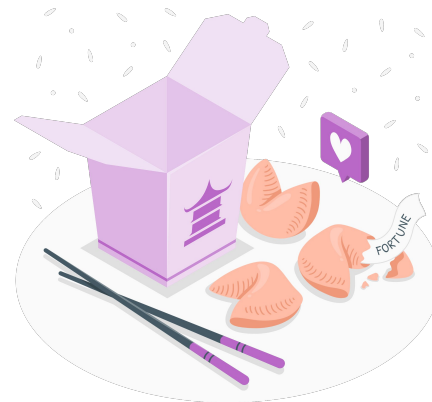
Dans la rubrique "**LA CUISINE DU MONDE**" je publierai des recettes faciles de quelques plats typiques que nous pourrons préparer à la maison.

Je voudrais profiter de cette occasion pour inviter les étudiants d'autres départements de l'EOI à y participer en apportant leurs recettes pour les prochaines éditions de ce magazine.

¡Hola! Em dic Irene, i estic estudiant francès i valencià a l'EOI de Paterna. He tingut la idea de crear aquesta secció per a conèixer més i millor les diferents llengües que s'aprenen a l'escola, i he pensat de fer-ho a la nostra manera, a través del que a nosaltres, els espanyols, més ens agrada: la gastronomia.

En la secció "**LA CUISINE DU MONDE**" publicaré recettes faciles d'alguns plats típics que podrem preparar a casa.

Voldria aprofitar aquesta ocasió per a convidar els estudiants d'altres departaments de l'EOI a participar-hi aportant les seues recettes per a les pròximes edicions d'aquesta revista.

Aujourd'hui, nous allons apprendre à préparer des crêpes. Les crêpes sont un plat typiquement français consommé notamment au Chandeleur et servi avec du cidre.

INGRÉDIENTS :

- 330 ml de lait
- 130 g de farine
- 16 g de beurre
- 10 g de sucre
- 2 g de sel
- 2 oeufs
- Nutella

TEMPS : 15 minutes

PRÉPARATION :

1. Mélangez tous les ingrédients, sauf le Nutella.
2. Dans une poêle, avec un peu d'huile ou de beurre, mettez une petite partie du mélange (ça doit être une couche fine qui recouvre le cul-de-poêle).
3. Faites-le revenir d'un côté et retournez-le.
4. Retirez la crêpe de la poêle et tartinez avec le Nutella.

ET... BON APPÉTIT !!

IRENE ALARCÓN

La heterogeneidad de nuestro alumnado ha aumentado considerablemente y muchos de nuestros profesores, y no por falta de buena voluntad, a veces tenemos dificultades enfrentándonos a una realidad en cambio constante. Por ello se solicitó una beca Erasmus+ para el curso 2020-21 (posteriormente ampliado a 2020-2022) para trabajar en las siguientes áreas que queremos mejorar:

- estudiantes con necesidades especiales físicas, especialmente auditivas y visuales
- estudiantes con necesidades especiales no físicas
- estudiantes de baja alfabetización
- estudiantes con trasfondo migratorio
- como mejorar la enseñanza en grupos heterogéneos

Para adquirir las habilidades necesarias y para implementar el proyecto, se planificaron una serie de cursos de formación estructurada y de actividades de aprendizaje por observación abiertos a todo el profesorado del centro.

Como resultado final, hemos mejorado la forma en que trabajamos con un cuerpo estudiantil cada vez más heterogéneo, así como nuestra capacidad de integrar a todos los estudiantes. Esta mejora se aplicará tanto a la metodología aplicada en las clases individuales como a la organización y el funcionamiento de la escuela misma.

Sessió per compartir les experiències

**Cofinanciado por
la Unión Europea**

CURS - Estratègies eficaces per l'ensenyament d'alumnes amb necessitats especials

Florencia, **Italia**

La EOI de Paterna en la convocatòria 2020 fue beneficiaria de una ajuda Erasmus+ para el proyecto *INCLUSIÓN E INTEGRACIÓN: grupos heterogéneos con alumnado de baja alfabetización, alumnado con necesidades especiales y alumnos migrantes* y yo tuve el placer y el privilegio de inaugurar las estancias de formación para el profesorado del centro.

Como profesor de italiano se consideró oportuno que fuera a Italia, y más concretamente a Florencia, donde en el centro Europass srl tuve la oportunidad de asistir a un curso muy interesante sobre estrategias a aplicar en aula en presencia de estudiantes con necesidades educativas especiales y específicas (de aquí en adelante NEEE, tanto en singular como en plural).

El curso tuvo una duración de 6 días y fue muy interesante, a pesar de todas las dificultades debidas a la emergencia Covid-19. De hecho, se me anularon muchos vuelos y, dentro del mismo centro de formación, también se anularon varios cursos. Tuve la suerte que el mío se mantuvo, aunque con poquísimos estudiantes, eso sí, todos de países y contextos educativos diferentes: Alemania, Austria, Japón y Suecia; educación primaria, secundaria, centros específicos para alumnos con minusvalías.

Muchos son los aspectos del curso que me gustaría subrayar. Antes de todo, los formadores nos presentaron muchos casos de NEEE, algunos que ya conocía por anteriores experiencias como docente (por ej. autismo y Asperger); otros que conocía aun no habiendo tenido experiencia directa (por ej. estudiantes con trastorno obsesivo-compulsivo o bipolares); otros, finalmente, cuya patología no había oído nunca, como en el caso de estudiantes con síndrome de Tourette.

Para mí volver a Florencia es literalmente volver a casa, ya que nací, me crié y estudié en esta ciudad y en su provincia. Sin embargo, esta vez ha sido una experiencia diferente, ya que fue la primera vez que volví con la sensación de sentirme como un extranjero. Mis padres ya no viven allí desde hace años y así la mayoría de mis amigos: algunos como yo se mudaron al extranjero, otros hacia las afueras, víctimas de la gentrificación de la ciudad.

Pero lo más interesante fue ver la ciudad –algo que no había vivido en los últimos años- prácticamente sin turistas. Cuando llegué había un confinamiento parcial, con toque de queda y bares cerrados y en las dos semanas anteriores se había cancelado el 80% de los vuelos directos a Toscana. A raíz de todo eso, viví una experiencia fantástica, teniendo mucho tiempo por pasear por calles normalmente repletas de turistas y, esta vez, casi vacía, como hace años no recordaba. Pongamos 20 más o menos.

En conclusión, volver a mi ciudad fue un viaje a un lugar extraño, un viaje al pasado que me permitió ver a mi (ex) ciudad con ojos diferentes. Pero también el curso en sí fue una vuelta al pasado, mis cuarenta años como estudiante y profesor, durante los cuales recordé todos mis ex compañeros de clase y ex estudiantes con necesidades que yo –estudiante antes y profesor después- no quise ver con los ojos que hacían falta, los mismos ojos que este curso me abrió.

Agradezco la EOI Paterna y el Erasmus+ que me han dado la oportunidad de vivir esta experiencia...

Riccardo Cinotti

Curs - Tècniques d'art dramàtic: el desenvolupament de l'expressió personal, la comunicació i les habilitats socials per a tota mena d'estudiants

Florència, **Itàlia**

Us imaginareu com de complicat va ser viatjar en temps Covid. Per cert, que jo deteste viatjar. M'encanta visitar llocs però moure'm d'un lloc a un altre em resulta fart incòmode. No obstant això, adoro Itàlia de nord a sud. I passejar-se pels carrers, els cafés i els museus de Firenze en aquestes circumstàncies, a l'hivern, no té preu. I què millor que anar-se allà a fer un curs de **Tècniques d'art dramàtic: el desenvolupament de l'expressió personal, la comunicació i les habilitats socials per a tota mena d'estudiants!** El curs va durar cinc dies (+ una visita cultural per la Toscana) i hi ha diverses coses que desitge destacar sobre l'experiència.

Les activitats: Durant cinc sessions, Stefano ens va mostrar diferents dinàmiques per a aplicar en classe. Algunes eren pura expressió corporal, unes altres incloïen l'ús de la veu i el llenguatge a diferents nivells; però

per a totes elles era molt necessari el treball entorn de les relacions interpersonals, la construcció gradual d'un vincle i un clima de confiança mútua i personal que propiciaria el desenvolupament de les mateixes amb èxit. I encara que treballem amb el caos, tot el que es va fer tenia un lloc, un moment i una raó de ser.

Començàvem (a excepció del primer dia) repassant totes les activitats realitzades el dia anterior, i també es ressaltava els objectius i tècniques que s'havien mobilitzat; continuàvem amb una dinàmica senzilla i lleugera, i seguíem amb activitats que a poc a poc, o no tan a poc a poc, ens portaven a nivell de treball més exigent que desembocava en un moment climàtic, de màxima expressió i creativitat; després, sempre teníem un moment en el qual comentàvem el resultat en cercle, compartíem impressions, i així, es tancava la sessió del dia amb una presentació individual sobre l'escola, l'àrea i la cultura de cadascun dels participants. Tot això acompanyat de música de fons, que Stefano anava triant per a cada moment i/o cada activitat.

La cultura: Encara que cada qui es va prendre la llibertat d'explorar això a la seua manera i al seu ritme, Stefano va estar molt encertat en les seues recomanacions culturals. Sempre va intentar acostar-nos a la Firenze més autèntica. I així, cada dia ens recomanava un lloc nou que visitar.

En la meua família tenim una tradició: si vas a Itàlia, és d'obligat compliment fer-se amb, almenys, un Diabolik, un Paperino i un Topolino. Això va ser el primer que vaig fer en arribar a Firenze.

Imagineu-vos, el feliç que vaig ser quan Stefano em va dir que la pel·lícula de Diabolik, heroi del fumetto giallo, estava en cinemes, en la seua última setmana de fet, perquè es va estrenar al desembre; això em va arribar a la creïlla i per això, li estaré eternament agraïda. Mireu la meua mitjana cara de felicitat quan vaig anar a veure-la!

He començat parlant de les complicacions que van acompanyar al nostre Erasmus, majorment a causa de la feliç pandèmia, que tant ens ha separat de les alegries de la col·lectivitat. Pot ser que fins a alguns se'ns haja oblidat la part social, afectiva i interactiva de les nostres classes. Al meu est curse m'ha fet veure / recordar el molt que importa que les tinguem en compte. Gràcies, gràcies, gràcies.

Mayra Tobalina

Curs - Comprensi3n y apoyo a los estudiantes con TEA (trastorno del espectro autista) y TDAH (trastorno por d3ficit de atenci3n e hiperactividad)

Flor3ncia, It3lia

Dentro del marco del proyecto Erasmus+ de la Escuela Oficial de Idiomas, tenemos la oportunidad de ir a diversos puntos de Europa para aprender sobre diversos aspectos mediante los cuales mejorar la inclusi3n e integraci3n de todo el alumnado en sus clases.

La semana del 21 al 28 de noviembre de 2021 tuve la oportunidad de viajar a la hermosa ciudad de Florencia mediante este programa, donde adem3s de asistir a un interesant3simo curso acerca de las necesidades especiales de los alumnos y alumnas dentro del espectro autista y con ADHD, pude visitar la hermos3sima ciudad de Florencia y disfrutar de su gastronom3a.

EL CURSO

Aunque solo fueron seis d3as de clase, el curso al que asist3 cubri3 un amplio abanico de situaciones especiales que el profesorado tenemos que abordar diariamente.

Sin entrar en espec3ficos, ya que el curso fue bastante extenso a pesar de su corta duraci3n, la conclusi3n que pod3a substraerse es que debemos abordar a nuestro alumnado con necesidades especiales desde la empat3a y la comprensi3n, y, por supuesto, nunca juzgar su trabajo. Que un alumno no traiga hechos todos los deberes no significa necesariamente que sea vago o poco trabajador, de hecho, es posible que sus circunstancias personales hagan que esa peque1a parte del trabajo que s3 ha tra3do le haya costado el triple que a su compa1era que s3 ha tra3do todo hecho.

Si bien es cierto que el curso estaba m3s bien enfocado a c3mo tratar con alumnos y alumnas m3s j3venes que quienes suelen asistir a la EOI, muchas de las estrategias aprendidas son f3cilmente adaptables a una alumnado m3s adulto. En conclusi3n, el curso ha resultado una excelente introducci3n al tema que trataba, y

ha despertado mi curiosidad para seguir investigando y trabajando para asegurarme de que mis clases son un ambiente en el cual cualquier persona se sienta bienvenida.

LA CIUDAD, FLORENCIA

En nuestro tiempo libre, quienes asistimos a estos cursos tuvimos la oportunidad de visitar las numerosas actividades culturales y museos que nos ofrecía la hermosísima ciudad de Florencia. La Galeria dell'Accademia (donde se encuentra el celeberrimo David de Miguel Ángel), la Galeria de los Uffizi, La Catedral, las numerosas plazas de la ciudad... Florencia es un paraíso para cualquier amante del arte y la cultura, un lugar lleno de vida que una persona no podría acabar de ver por mucho tiempo que pasase allí. Y cómo hablar de la cultura de un lugar sin mencionar su gastronomía. Más allá de la excelente pasta y pizza del lugar, pudimos probar diferentes postres, tanto locales como del resto de Italia (Panna cotta, tiramisú...), así como su excelente café. Incluso tuve la oportunidad de celebrar la cena de acción de gracias en un restaurante cuyos dueños son un matrimonio Italo-americano que sirve un menú especial por esta fiesta tan típicamente estadounidense.

LA TOSCANA

En nuestro último día, la escuela nos ofreció un viaje por la Toscana: Pisa, San Gimignano y Siena, donde pudimos deleitarnos con su particular paisaje y empaparnos de la cultura de esta rica región de Italia con tantas corrientes artísticas y culturales conviviendo en un solo espacio. Un auténtico regalo para los sentidos.

LA EXPERIENCIA

En conclusión, la experiencia Erasmus + en Florencia ha sido una gran oportunidad tanto laboral como personal en la cual creo que toda la comunidad educativa de la EOI podrá beneficiarse gracias a lo aprendido en el curso, y además yo mismo me he podido beneficiar en lo personal gracias a las experiencias vividas. Estoy deseando compartido todo lo que aprendí con mis compañeros y de aprender de las experiencias del resto del profesorado.

Grazie mille, Erasmus+!

José Germán Martínez

Una mirada més pròxima als estudis de valencià a París. Estada d'observació al Centre d'études catalanes, del 29 de novembre al 3 de desembre de 2021

El vol a París va ser plàcid. Però uns dies abans estava una miqueta neguitós; era el primer avió que agafava des que fa un parell d'anys la pandèmia va obligar a repensar la mobilitat, i també els entorns educatius i socials. A l'aeroport tot semblava tranquil, s'hi notava que la gent tenia ganes de moure's i de viatjar. Un café, una última revisió al programa d'estudis que m'havien avançat per correu electrònic, i cap a la porta d'embarcament. Com esperava, el vol de València a París va ser còmode, calmat, i en poc més de 90 minuts vaig arribar a Orly.

L'objectiu de la visita era desenvolupar un treball de camp, una observació (*job shadowing*) dels programes curriculars i de les metodologies d'ensenyament del català a l'exterior, en aquest cas al Centre d'Estudis Catalans (Centre d'Études Catalanes), una institució adscrita a la Facultat de Lletres de la Universitat de la Sorbona. M'havia proposat conèixer l'estructura de la internacionalització dels estudis de català a París: com s'hi organitzaven els plans d'estudi, de quins recursos i materials disposaven, els programes d'acolliment de l'alumnat, les instal·lacions i les estratègies que havien posat en marxa per a afavorir una interacció constant entre el Centre i les estructures culturals i educatives de la ciutat.

Tan bon punt vaig arribar a París, i després d'instal·lar-me en l'hotel, vaig anar al Centre d'Estudis Catalans, on m'esperava la secretària, Valérie, i el seu

gos, el Bruno, que si bé no parlava valencià, el gos, l'entenia perfectament bé.

El Centre d'Estudis Catalans forma part del Grau d'Estudis Ibèrics i Llatinoamericans de la Facultat de Lletres de la Universitat de la Sorbona. Està situat al barri de Marais, en ple centre de la ciutat, en un hotel del segle XVII que pertany al patrimoni de la ciutat de París. La façana destaca entre els edificis del voltant, i està decorada amb un baix relleu que representa Sant Jordi, obra de l'escultor català Apel·les Fenosa.

El Centre, segons contava Valérie --a mesura que em mostrava les instal·lacions i els serveis que hi oferien--, va ser creat l'any 1977 sota el patrocini del rector de la Universitat de París-Sorbona, i per iniciativa conjunta de professors i investigadors d'aquesta mateixa universitat, i té una triple vocació: acadèmica, cultural i científica. Després d'un primer contacte amb l'espai, vaig conèixer el professorat que hi treballa, que em van fer una aproximació al programa docent i a les

metodologies de treball. Adrià i Mireia, dos joves ben simpàtics i engrescats, em van convidar a assistir a les seues classes, i aquell mateix dia vam organitzar el 'grand tour' per la ciutat. I no és cap broma, perquè l'ensenyament de català està repartit per tota la ciutat, entre el Centre d'Estudis Catalans, el Centre Universitari de Clignancourt (Centre universitaire de Clignancourt) i l'Institut d'Estudis Ibèrics i Llatinoamericans (Institut d'études ibériques et latino-américaines).

Amb l'agenda disposada, l'endemà vaig començar per l'Institut d'Estudis Ibèrics i Llatinoamericans, on s'imparteixen els cursos de llengua dels nivells bàsic i elemental (A2 i B1). L'alumnat era molt heterogeni, provenien de graus diversos, i en moltes ocasions, amb aproximacions múltiples pel que fa a l'aprenentatge d'una L2. La tasca del professor era essencial per tal de cohesionar el grup, i calia parar molta atenció a les dinàmiques de classe i a la metodologia de l'ensenyament, basada en factors comunicatius i d'acompanyament lingüístic. Adrià, el professor que feia tot just uns mesos que hi havia començat, m'explicava quins eren els reptes que tenia, i com s'hi trobava en el paper de professor; la conversa va ser molt fluida, i vam poder comentar els resultats de les observacions que hi vaig fer.

El segon dia vaig anar al Centre Universitari de Clignancourt. Novament m'hi vaig trobar amb l'Adrià, i vaig assistir a una classe de cultura; aquell dia tocava parlar de Prudenci Bertrana i de la Girona literària. Després de la classe, l'altra professora del programa de català, la Mireia, m'hi esperava per parlar-me de les seues classes i del material que feia servir a l'hora d'engrescar els estudiants.

Em va explicar que ella s'encarregava d'alguns grups del nivell A2, i també del B2; i que, a més, era la tutora d'un curs de cultura catalana, una introducció general als corrents culturals del segle XX. En les classes de llengua, destacava el paper actiu dels estudiants, amb l'objectiu posat en el desenvolupament de les competències comunicatives avançades, i partia sobretot del coneixement previ que els estudiants ja tenien d'altres llengües romàniques, el francès i l'espanyol.

La resta de dies de l'estada els vaig passar al Centre d'Estudis Catalans. Allà s'imparteixen les assignatures dels anys 3 i 4 del Diploma de Català, això és, el nivell més avançat de llengua i les assignatures de cultura especialitzada. Vaig assistir al curs de B2 i al curs de cultura visual, 'Barcelone, capitale culturelle et artistique', impartida pel professor titular de la Facultat de Lletres, Sergi Ramos. Els estudiants que assistien a aquest curs ja mostraven una vessant més acadèmica i un interès per accedir a un coneixement sòlid i més pregon de totes les manifestacions socials i artístiques de la cultura catalana. Cal fer notar que la Facultat de Lletres també organitza intercanvis interuniversitaris en el marc de les convencions Erasmus/Sòcrates, amb les universitats de Barcelona,

Tarragona, València i Alacant, i que entre els assistents a aquest curs hi havia estudiants de diverses universitats del territori valencià.

Aquells dies també vaig aprofitar per conèixer la biblioteca del centre, el fons i els serveis que oferia. El Centre posa a disposició del públic una biblioteca d'11.000 volums aproximadament, entre els quals hi ha obres antigues i rares de la col·lecció Cambó, així com els principals diaris i publicacions periòdiques en llengua catalana. Tot un espai de documentació a l'abast dels estudiants i dels investigadors de la universitat que treballen directament sobre els territoris de parla catalana.

Em vaig reservar una jornada per visitar i conèixer de prop la seu que l'IRL té a París, i vaig arranjar una reunió amb el delegat de la institució a França, Raül Gili, el qual, ben amablement, em va mostrar la tasca que hi tenia encomanada i els projectes educatius i culturals de l'IRL en aquest país, entre els quals destaca una relació ben coordinada amb el Centre d'Estudis Catalans. A més dels cursos de llengua i cultura catalanes, el Centre també organitza, en col·laboració amb l'Institut Ramon Llull, un seguit d'activitats culturals,

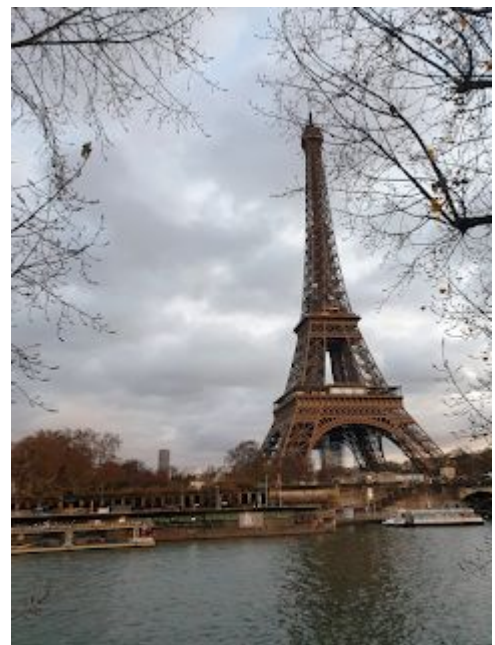
com ara exposicions d'artistes (pintors, escultors, ceramistes, fotògrafs...), així com un cicle de conferències, en català o francès, sobre diversos temes històrics, literaris, artístics..., oberts al públic en general. Durant la setmana que vaig compartir amb ells, en el vestíbul de l'edifici hi havia instal·lada una exposició d'escultura de Naxo Ferreras i, a més, s'havia programat una taula redona sobre l'experiència artística d'alguns autors catalans a París, 'Une aventure artistique des années 60: les Catalans de Paris', i un seminari d'estudis catalans, 'De París a Barcelona: la transferència de la modernitat vista per Ramon D. Perés'.

Amb tot aquest tragí, vaig tindre temps de passejar per la ciutat, fer parada en alguna *boulangerie* i visitar els museus més emblemàtics. I també d'anar al teatre. Vaig poder assistir a alguns dels projectes culturals i artístics que s'organitzen des de l'IRL, entre els quals m'agradaria destacar l'obra programada en el circuit de teatres públics, *Trans (més enllà)*. L'obra, pensada i dirigida per Didier Ruiz i la companyia teatral La Compagnie des Hommes, buscava donar veu als invisibles; en aquest cas a cinc persones que, des de l'escenari, narraven la seua experiència i el lloc que ocupen en la societat després de fer el trànsit cap a una nova identitat de gènere. L'obra era en català, francès i espanyol, i representava una magnífica oportunitat per als estudiants de català, que van poder parlar i

debatre obertament amb l'equip artístic.

Amb tot, aquesta mobilitat va ser una oportunitat magnífica per a conèixer els programes d'internacionalització de la llengua i la cultura pròpies en l'exterior i, alhora, per observar de primera mà les estratègies i mètodes d'ensenyament del valencià com a L2. Ara per ara, els professors de valencià a les EOI valencianes estem immersos en un debat al voltant de les noves pràctiques docents i de la imbricació del valencià, que és L1 per a molts dels nostres alumnes, en les metodologies i l'estructura del Marc Europeu Comú de Referència, tot seguint les directrius del Consell d'Europa.

El repte és ingent, però amb l'observació i l'exemple de bones pràctiques en altres centres de referència, com és el cas del Centre d'Études Catalanes, els estudiants de l'EOI de Paterna i tots els col·legues del centre podem posar en marxa dinàmiques i estratègies innovadores i ajustades a la nostra realitat més immediata.

Adrià Castells

Introducció

Una pandèmia global i el confinament d'una part del curs 2020/2021 ens força a adaptar-nos a la nova realitat gairebé sense temps de reacció.

Objectius

Degut a la impossibilitat de tenir tots els alumnes plegats alhora en una mateixa aula, la idea era crear un sistema de classes online i/o semipresencial amb les eines **AULES** i **WebEx** de la GVA per pal·liar les dificultats ocasionades per la pandèmia i facilitar l'accés de l'alumnat a les classes en general, a més d'ajudar l'alumnat que compatibilitza les classes amb la feina.

Així vam elaborar un projecte que s'hi emmarcava perfectament en aquest context i s'adequava fil per randa amb una convocatòria de la Conselleria de subvencions per aquesta mena de projectes. L'adquisició de càmeres web va ser el resultat físic de la concessió de la subvenció.

FASES

Un expert ens va ensenyar, primerament, a treure-li partit a Aules, WebEx i les càmeres web.

Més endavant, tots els participants van dissenyar activitats i unitats didàctiques que havien de tindre en compte l'ús de les càmeres web.

Finalment, tota la informació i activitats es van reunir en un banc d'activitats futures.

IMPACTE

És innegable que el projecte va tindre un gran impacte en la nostra comunitat educativa. Això va resultar en una oportunitat per reinventar la nostra manera d'abordar la docència i és així com vam aprendre a conviure amb una desgràcia alhora que intentàvem fer-ho el més student-friendly possible.

Vídeo resum projecte PIIE

ORGULLOSA DE SER DONA

Fa anys que no estudie. Ara he decidit reprendre els estudis

de francès. Des de zero. Perquè sí. Perquè sé que ho puc fer. Per mi mateixa i per ningú més. Sense recança i amb il·lusió.

Vull tornar a sentir-me dona, no només mare. Vull oblidar-me per unes hores de qui soc. Vull oblidar la llar, el dinar, els deures dels menuts...

Vull pintar-me els llavis, tot i dur mascareta, vull posar-me talons i coloret. Vull prendre café amb les companyes de classe, vull... tantes coses!

I és que me n'havia oblidat! Soc una dona! No soc només una mare, una esposa...! Tinc molt a fer i a dir, i molt a aprendre, i no res a demostrar! Vull no esforçar-me per agradar ningú. Vull ser jo mateixa, la que somriu i gaudeix a classe. La que veieu i alguns coneixeu. Així, doncs, em sé feliç, afortunada, estimada, respectada i sobretot, agraïda i orgullosa de ser DONA.

Vull que ningú ens faci abaixar la mirada! Vull que ens respecten pel que som! Que donem vida, i ningú té cap dret a llevar-nos la nostra!

Vull que mai ningú ens calle! Que sense les dones la humanitat seria com un atzucac. Que volem caminar lliures pel carrers, que volem expressar-nos lliures, en la llengua que cadascuna trie, amb la roba que cadascuna trie, que volem estimar lliures, que volem ser lliures i no tindre por. Vull i volem tantes coses que sembla que molts no ho troben bé...

Vull viure i somriure. Vull trobar un camí ple d'estrelles que ens guie cap a la igualtat.

Dona'm la mà... acompanya'm.

Rebeca Guillén i Pascual.

1A2 Francés

ACTIVITATS DEL CENTRE

CURS 2021-2022

8 DE MARÇ: UN DIA PER A NO OBLIDAR QUE CADA DIA FEM HISTÒRIA

Un curs més, vam voler visibilitzar que totes les dones, tant reconegudes com anònimes, continuem fent història cada dia avançant cap a la igualtat plena.

Vam convidar l'alumnat a reconèixer la importància de les dones de la seua vida, compartint amb nosaltres el seu nom, la seua imatge, les seues paraules... als taulers habilitats tant a Paterna com a la secció de Manises.

Alumnes participants a la campanya de teatre en anglés

Una imatge d'una de les obres

CAMPANYA DE TEATRE EN ANGLÉS

Per primera vegada, els alumnes de l'EOI Paterna van poder gaudir d'obres de teatre en anglés dins la campanya de teatre escolar en anglés que organitza l'àrea de cultura de l'Ajuntament de Paterna.

Dijous 17 de febrer, l'obra va ser *The great contest*, mentre que divendres 18, l'obra escollida va ser *Pop Corn*. Totes dues al Gran Teatre Antonio Ferrandis.

N'estem ben contents de l'acollida que ha tingut aquesta iniciativa i que va reunir 125 alumnes en total. Una molt bona oportunitat de practicar la comprensió oral d'anglès en espectacles culturals en directe. Esperem repetir l'experiència!

Resumint: Una declaració d'amor, un espectacle per viatjar a Nàpols sense prendre l'avió.

El departament d'Ital·lia va organitzar aquest espectacle de narració amb música en viu. Un viatge a través de la història, la música, la cuina, les tradicions i els diferents personatges fascinants de la ciutat més extraordinària d'Itàlia.

Per a què va servir? Per a conèixer la història i alguns aspectes poc coneguts d'un dels centres artístics i culturals més importants d'Itàlia. Però també per a riure, divertir-se i emocionar-se.

LLIBRES LLIURES: ESPAI D'INTERCANVI DE LLIBRES

Aquest curs, aprofitant al màxim l'espai de què disposem, hem habilitat al centre un lloc d'intercanvi de llibres. La idea fonamental cerca que els alumnes s'animen a compartir els llibres o altres publicacions que ja han llegit. Així, es poden compartir publicacions amb altres persones a les quals també els agrada llegir. A més, permet llegir llibres sense haver de comprar-ne.

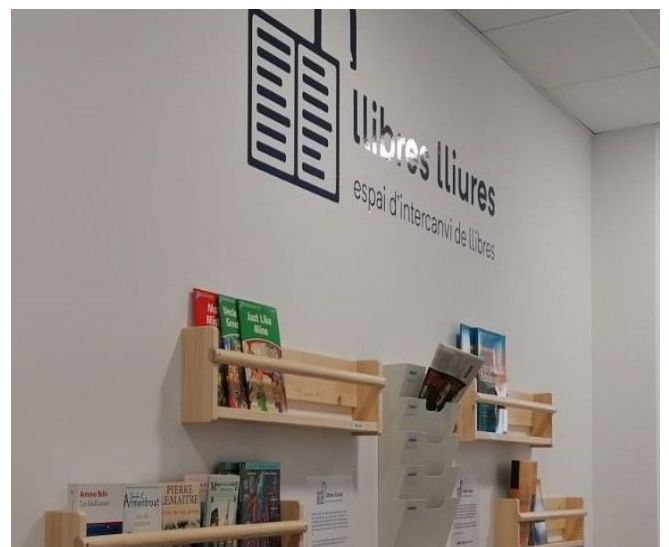
Però... com funciona?

ALLIBERA, AGAFA, LLIG, ALLIBERA...

Quan alliberes un llibre en aquest espai, hauràs de ser conscient que probablement no tornarà a les teues mans. A canvi, a les teues mans podran arribar altres llibres alliberats.

Per poder agafar un llibre no és necessari haver-ne alliberat un altre abans.

Els llibres alliberats no són de ningú i, al mateix temps, són de tots i totes. Fem que el seu viatge d'unes mans a altres siga el més llarg possible!

WAS FÜR EIN THEATER!

L'aplicació de tècniques de teatre a l'aula d'idiomes és una manera lúdica, interessant i efectiva d'aprendre una llengua estrangera.

En aquest taller, a través de diferents exercicis, jocs, tallers i plantejaments d'escenes inspirades en situacions quotidianes - els alumnes van usar la llengua en acció.

I és que sense el suport dels llibres, es necessita – com en la vida real – a vegades, el do de la improvisació....

Was wäre das Leben dann ohne ein bisschen Theater?

23 D'ABRIL: DIA INTERNACIONAL DEL LLIBRE

Viatjar, passejar, quedar amb amics són trets habituals de les vacances, també a les vacances de Pasqua... Molt probablement, llegir esdevé una activitat més quotidiana aquests dies.

És per aixó que vam animar l'alumnat a celebrar el Dia Internacional del Llibre, 23 d'abril, compartint amb la nostra

comunitat educativa la recomanació d'un llibre que hagueren llegit darrerament, per què no, segurament al llarg d'aquestes vacances.

Posteriorment van escriure una entrada en un PADLET on indicaren títol i autor del llibre, una breu sinopsi i la seua recomanació.